



A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 242. szám

2013. február

Tanács

Ma még Tied körülöttem minden,
Adhatsz belőle, adj hát, kinek nincs,
Mert jön egy nap, talán nemsokára
S kihull kezedből minden földi kincs.
És nem lesz tied többé semmi sem.
Tollad, virágos párnád másra vár,
Mit maga köré épített egy élet,
Nem lesz több mint összeomló kártyavár.
Ma szólhatsz még jóságos, meleg szóval
Testvéredhez, ki szenved, szomorú,
Vigaszt hoz szavad zengő muzsikája
S tán rózsát hajt egy tövisszörű.
Hajolj hát hozzá, amíg beszélsz,
Harmatként hulljon szerető szavad,
Mert jön egy nap, hogy elnémul az ajkad
És soha többé szóra nem fakad.
Ma kezedsz még erős, a lábad fürge,
Szolgálhatsz szegényt, árvát, beteget,
Ma törölhetsz verejtéket, könnyet:
Óh, most segíts, ha teheted!
Mert jön egy nap, hogy kezedsz mozdulatlan,
Mindegy, hogy ősz lesz, tél, vagy koranyár,
Mert nincs több idő, s amit meg nem tettél,
Azt nem teszed meg többé soha már.
De ma még Tied körülöttem minden,
És adhatsz... Adj hát annak, kinek nincs!
Hisz jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.
Csak az lesz Tied, amit odaadtál,
Csak az, mi minden kincsnél többet ér:
A tett, a szó, mit szeretetből adtál,
Veled marad, s örökre elkísér...

(Túróczy Zoltán)

A táncoló részeg fiú

Csütörtök este volt, éppen hazafelé tartottam az istentiszteletről. Tele volt a lelkem az Úr igéjével, és boldog voltam, hogy Isten vendége lehettem megint, hogy tanított, hogy nevelt, hogy segít jobbnak lennem. Még be akartam térni az egyik üzletbe, hogy ásványvizet vegyek, mert vendégeket vártam vasárnap délutánra. Már kétszer is elfelejtettem, amikor kijöttem az imaházból azt a pár flakont megvenni. Ezért most szaporáztam a lépteim az üzlet felé, ami a megállónál volt. A fővárosban a nagykörúton a négyes és hatos villamosok szinte percenként követik egymást, így nem volt kétséges, hogy hamar hazaérek.

Amint megálltam a villanyrendőr piros jelzésére, furcsa show-műsorra lettem figyelmes. Egy 25 év körüli fiú részegnek tűnő dülöngéssel táncolt az úttest közepén. Felemelte a kezét, és forgott maga körül, mint egy dervis. Nevetgélt. Szép gyermek volt, jólöltözött. Sudár alkat és kedves arc. Aztán észlelte, hogy majdnem elesett, és hirtelen mozdulattal elkapta a közelben lévő oszlopot. Én riadtan néztem hol jobbra, hol balra, hogy nem jön-e a villamos, mert ez a táncműsor még egy méterre se volt a villamossínektől. Egyre jobban megrémültem. Jaj, csak nehogy baja essen! Féltettem őt és féltettem a villamosvezetőket is. De nem mehettem oda hozzá, mert a lámpa nem engedett.

Amint toporogtam nagy türelmetlenül, mellem állt és türelmesen várakozott egy hasonló korú fiatalember, hihetetlenül kigyúrt testtel, kopasz fejjel. Ránéztem, és máris megszólítottam.

– Bocsánat, hogy megszólítalak, de ha zöld

lesz a lámpa, segítesz nekem azt a részeg fiatalembert áthozni ide a járdára? Itt talán kevesebb veszélynek van kitéve, mint ahol most műsorozik.

A férfi rám nézett, és döbbsent csodálkozás ült ki az arcára. A szeme ezt mondta:

– Közöm? – ami az ő nyelvjárásában azt jelenti, hogy semmi, de semmi köze nincs hozzá, hagyjam békén. De legnagyobb meglepetésemre mégse mondta ki ezt a szót, hanem hol a hangosan vigyorgó fiatalemberre nézett, hol rám, majd így szólt:

– Hát ha magának nem sikerül, segíthetek...

Egy pillanatra átfutott rajtam a gondolat, hogy képes az én nyugdíjas hátam mögé bújni egy ilyen szimpla ügyben? De nem volt sok időm, a lámpa zöld lett. Az egyensúlyát alig tartani tudó fiú rendületlenül kapaszkodott a sánnál lévő oszlopba, és olykor-olykor megpördült körülötte. Úgy tűnt, hogy ő nagyon jól szórakozik ezen, de nekem fájt érte a szívem. Fájt látnom egy embert, aki a saját elhatározásából hajtotta a fejét a sátán csapdájába.

Gyorsan odaléptem hozzá, erőteljesen a hóna alá nyúltam, határozottan, de igen kedvesen ezt mondtam neki:

– Gyere, most már zöld, átmegyünk!

Ő pedig vidáman megköszönte és jött velem engedelmesen, mint egy óvodás. Amikor átértünk a másik oldalra, láttam, hogy az egyik kirakat előtt egy széles perem van. Odanavigáltam.

– Gyere, ülj le ide, egy kicsit megpihenhetsz, és nem lesz semmi bajod.

Megint megköszönte, de nevetgélt. Tudtam, hogy leuralt állapotban van, és szántam. Aztán iszkoltam át a következő zöld jelzésen, emlékeztem, hogy van még valami dolgom. A megállóban megláttam álldogálni azt a kigyúrt fiatalembert, akit korábban megkértem, hogy segítsen. Különös módon viselkedett. Olyan érzésem volt, hogy feszült figyelemmel követte a történetet, mégis, amikor meglátta, hogy közeledek feléje, úgy tett, mint aki még soha az életében nem látott. Sürgős elfoglaltságaként lefelé nézett valamit.

Nem siettem, de amikor mellé értem, rámosolyogtam, gyengéden megsimogattam iszonyú széles karját, és csak ennyit mondtam.

– Látod milyen egyszerű dolog segíteni a másik embernek?!

Rám nézett, és én ilyen zavarban lévő sze-

meket ritkán láttam. Aztán továbbmentem és hazafelé indultam.

A metrón elméláztam a történeteken. Vajon mi adott nekem bátorságot ehhez? Lehetett volna ellenséges mindkét férfi, és akkor bizony bajban vagyok. Az is meglepett, hogy milyen kedvesen tudtam őket megszólítani. Egyszerűen, bár egyetlen pillanatig sem gondolkodtam azon, hogy majd mit mondok. A táncolónak ezt: Zöld van, gyere, átmegyünk. Talán az édesanyjának lehetett ilyen bársonyos a hangja, hogy így elindult velem... csak az Úr tudja. Az az Úr, aki szavakat adott a számba ebben a helyzetben is, és aki lelkemet a saját jelenlétével töltötte be ma is. Azzal a jelenléttel, mely az emberek mentését tartotta legfőbb feladatának a földön. Megköszöntem az Úrnak, hogy munkatársam lehettem.

Az is megdöbbsentett, hogy ezt a kidobófiú külsejű embert milyen természetességgel akartam bevonni az akciómba, és aztán milyen gyengéden mondtam el neki végül azt az egy mondatot. Talán szüksége volt rá.

Hiszem, hogy mindehhez Isten adott nekem erőt, sőt ő készítette elő ezt a helyzetet, talán tanulságként. Ekkor már abban sem voltam biztos, hogy italtól részegedett meg az a fiú. Inkább kábítószerre tippeltem volna... és ezen a héten mindig azt harsogta a rádió, hogy nyolc fiatal halt meg hazánkban kábítószer-túladagolás miatt...

Mit is mondott Jézus a farizeusoknak?

– Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok... (Mt.9:13.)

Az ásványvizet persze megint elfelejtettem. Nem baj – gondoltam, talán majd vasárnap megveszem hazafelé menet, feltéve, ha akkor nem ad az Úr valami fontos elfoglaltságot.

Salyámosy Éva (BH. 2009.)

Szeretlek én ...

Kedves Jézus, szeretlek én,
Segíts át az élet tengerén.
Ha vihar dúl fejem fölött,
Legyen oltalmam szerény Szíved,
Minden veszélyt elűz egy mosolyod
Lelkem megnyugszik ha veled vagyok.
Kedves Jézus szeretlek én
Segíts át az élet tengerén.

Zsótér Ferencné

Megkérdeztem Istent...

- Istenem, kérdezhetek valamit?
- Persze.
- Ígérd meg, hogy nem leszel ideges tőle.
- ... - Megigérem.
- Miért engedted meg, hogy ennyi minden történjen velem?
- Mire gondolsz?
- Nos reggel túl későn ébredtem.
- Igen.
- A kocsim alig akart elindulni.
- OK.
- Ebédre rossz szendvicset kaptam és várnom is kellett miatta.
- Hm...m...
- Hazafelé bedöglött a telefonom, amint felvettem egy hívást...
- Értem.
- Mindezek után, amikor hazaértem, élvezni akartam a lábmasszázs készüléket, de nem jött össze. MA SEMMI SEM MŰKÖDÖTT JÓL. Miért tetted ezt velem?
- Lássuk csak sorban, a halál angyal ott állt az ágyadnál ma reggel, kellett küldenem pár angyalt, hogy küzdjenek az életedért. Hagytalak, hogy aludjál közben.
- OH...
- Nem engedtem, hogy az autód elinduljon, mert volt egy részeg sofőr, amerre közlekedsz, aki elütött volna, ha ott vagy.
-
- Aki ma a szendvicset készítette volna, beteg volt, és nem akartam, hogy elkapjad tőle, mivel nem engedheted meg, hogy hiányozz a munkahelyeden.
- Értem.
- A telefon valóban bedöglött, mert aki hívott, hamis tanúságot tett volna arról, amit mondtál volna a telefonba, szóval nem hagytalak beszélni, ezt is lerendeztem.
- Látom, Uram.
- A lábmasszázs pedig zárlatos volt, és az egész ház sötétségbe borult volna ettől. Nem szeretnél volna egész éjjel sötétben maradni szerintem.
- Sajnálom, Uram.
- Ne sajnáld, hanem tanulj meg bízni bennem... minden körülmények között, jóban és rosszban.
- Bízni fogok.
- És ne vond kétségbe, hogy a tervem a napodra mindig jobb annál, mit amit te terveztél arra a napra. - Nem fogom, Uram. És hadd mondjam Uram, hogy köszönök mindent, ami ma történt velem.
- Semmi gond, gyermekem. Ez csak egy nap volt, amikor a te Istened voltam, és én szeretek gondoskodni a gyermekeimről...

Végiggondoltad valaha, hogy mi mindentől mentett meg az Úr egy adott napon?

(szokolyaibaptista.hu)

K Ö N Y V A J Á N L Ó

Meghökkenítő kegyelem

Philip Yancey (1949–) amerikai keresztény író, újságíró könyvei közül jelenleg négyet adtak ki magyar fordításban, amelyek a következők: Jézus másként, Kerülőutak a boldogsághoz, Meghökkenítő kegyelem, és a Rejtjelek egy másik világból. Philip Yancey az amerikai Wheaton College-ban, majd a Chicagói Egyetemen szerzett diplomát. Hivatásos újságíróként számos magazinnak dolgozott; írásai többek között megjelentek a Saturday Evening Post, a National Wildlife és a Christianity Today oldalain. Jelenleg az utóbbi lap főszerkesztője. Könyveit 25 nyelven, több mint 14 millió példányban adták el szerte a világban. Művei közül tizenkettő részesült rangos nemzetközi elismerésben.

A Meghökkenítő kegyelem (What's So Amazing About Grace?, 1997) című könyve nem meglepő módon a kegyelem témakörét tárgyalja, ugyanakkor teszi mindezt meglepően, mivel elsősorban nem egy teológia összefoglalás szeretne lenni, hanem a valós életből, történetekből vett példák alapján szeretne eljutni a kegyelem, mint a keresztény hit alapvető fogalomkörének mélyebb jelentéséhez.

A könyv legelején elmesél egy rövid történetet egy hajléktalan prostituáltról, amit a barátjától halott, aminek a végén a nő így beszélt az egyházzal:

„Végül megkérdeztem, nem gondolt-e még arra, hogy esetleg az egyháztól kérjen segítséget. Sosem felejttem el, milyen mélységes döbbenet ült ki az arcára: – Az egyháztól?! Aztán miért mennék éppen oda? Már így is eléggé gyötör a bűntudat! Csak még nyomorultabbul érezném magam!”

Ez a történet készítette az írókat ennek a könyvnek a megírására, és a kegyelem, mint az egyház legfontosabb tulajdonságának a tárgyalására. A könyvben a kegyelemhez kapcsolódó alapfogalmakról is részletesen beszél: szentség, bűn, bűntudat, bűnbánat, megbocsátás. Beszél még az igazság és a kegyelem feloldhatatlan ellentmondásáról, a keresztényi ítélkezésről, és érinti a kegyelemmel való visszaélést is. A könyv végén kitér a kereszténység és a politika kényes kapcsolatára.

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket az ifjúság nevében. A mostani rovat arról az eseményről fog szólni, amely már hónapok óta kitette a gondolataink és imáink nagy részét, amelyre az időnkben is sokat szántunk, készülünk rá énekekkel és lelkes szívvel: az előszilveszterről.

Mint ahogy azt a testvérek is tudják, hiszen többször hirdetve volt a gyülekezetben, december 29-én rendeztük meg ezt az ifjúsági eseményt imaházunkban. Már a tanév elején belekezdünk a szervezésbe, gondolkodtunk az előadó személyén és azon is, hogy melyik zenekart hívjuk a koncertre. A szervezés főként ifivezetőinkre hárult, akiknek köszönjük a sok fáradozást. Több név és együttes is felmerült, akik közül többen sajnos nem tudták vállalni hogy köztünk legyenek azon az estén. Nagyon örülök és hálás vagyok, hogy Isten irányított minket ebben a témában is, mert úgy érzem egy nagyon jól sikerült, áldott alkalmon lehetünk túl. Sok dolgunk volt az előkészületeket illetően. A díszítésért én feleltem és már két nappal az esemény előtt elkezdtünk csinálni. Köszönöm azoknak, akik segítettek megvalósítani a terveimet a díszítést illetően. (Petra, Hanga, Anyu, Ede, Krisztián, Atti, András). Sokat rajzoltunk, vágtunk, ragasztottunk, hajtogattunk a szobám padlóján ülve, de nagyon megérte, mert szerintem a plakátokon keresztül is sikerült jó hangulatot teremteni és kicsit ráhangolódni és elgondolkodni az est témáján, ami a „Kereszt-utak” nevet kapta. Az esemény este öt órakor kezdődött. Bemelegítésként néhány játékkal indítottuk, aminek a vezetésével én voltam megbízva. Izgatottan készültem egy kvízzel illetve néhány vicces történettel és kíváncsian vártam, hogy miként fogják fogadni a fiatalok ezeket a játékokat. A sok nevetésből azt a következtetést vontam le, hogy jól érezték magukat közben és emellett én is nagyon jól szórakoztam. Továbbá sokat készült mindkét dicsőítő csapat. Az idei évben két csoport is kiállt vezetni az éneklést, úgy gondolom mind a ketten nagyon ügyesek voltak, segítség-

gükkel az én szívem is jobban ráhangolódott Istenre és nyitottabbá vált az igei üzenet befogadására. Máté András is hasonlóan gondolja: „Nekem az előszilveszterből a legjobban a dicsőítés tetszett. Igaz, ott voltam a próbák nagy részén és többször hallottam a dalokat egymás után, de fantasztikus lelkesedéssel énekeltek. Voltak kisebb döccenések a próbákon, de az eredmény szerintem fantasztikus lett! Én büszke vagyok a csapatra, elképesztően sokat fejlődtek és szerintem a következő alkalommal még jobbak lesznek.”

Sokat készültek, gyakoroltak, köszönjük nekik az odaszánt időt, a munkát és a szolgálatot. Széll Dalma, az egyik dicsőítő csapat vezetője így ír erről a szolgálatról:

„Az este folyamán újonnan két csapat is helyet kapott a dicsőítés vezetésében. Amikor Tibi felkért erre a szolgálatra egyszerre fogott el az öröm, a félelem, a lelkesedés, és a pánik. Tudtam, hogy ez egy nagyon felelősségteljes dolog, nem lehet félvállról venni. Másrészt pedig hatalmas megtiszteltetésnek vettem, hogy mi vezethetjük be a fiatalokat Isten jelenlétebe, és hangolhatjuk fel a szívüket az Ige befogadására. A félelmeimet Isten egyre inkább elvette, elsősorban a csapattagokon keresztül, akik az elejétől a végéig (és még utána is) nagy lelkesedéssel gondoltak erre a szolgálatra. Rajtuk keresztül nyerhettem én is őszinte vágyat, hogy az előszilveszteren tiszta szívvel, magunkat odaszánva, minden mást kizárva dicsőítsük Istent. A készülés közben folyton bátorított, összekovácsolta a csapatot és hiányosságainkat kipótolta, hogy mind felismerjük ez által is hatalmasságát. Hiszem, hogy a szolgálataink áldást nyert, és amiben én újra megbizonyosodtam, hogy Isten minden elkötelezett életet tud és akar használni!”

Ezen kívül készülünk többek között egy jelenettel is, ami Katona Bernát tollából származik. Máté, Ede, Bernát és én jelentkeztünk a jelenet előadására, Tibi vállalta a rendező feladatát, akiknek ezúton is köszönjük a munkát amit ebbe a szolgálatba fektettek. A próbák nagyon jó hangulatban teltek, sokat neveltünk és igyekeztünk megjegyezni melyik mondat következik a másik után és hogy mikor milyen mozdulatokat, hangszínt kell használnunk ahhoz, hogy majd a fiatalok is megértsék az előadás üzenetét. Nagyon jól éreztem magam a többiekkel és

úgy láttam, hogy a résztvevőknek is tetszett a jelenet, úgyhogy megérte a tanulás, Isten ezen a módon is tudott munkálkodni a szíveinkben. Az tanításra az alkalom közepén került sor. A váci lelkipásztor Meláth Attila közvetítette Isten üzenetét ezen az estén. Amellett, hogy sok nevetésben és vidámságban volt részünk a tanítás alatt, mély igei üzenetet is kaptunk. Az estét a Szélrózsa Band koncertje zárta, akik igazi dicsőítő, Urat magasztaló énekekkel érkeztek közénk. Én nagyon élveztem a velük való éneklést illetve azt, hogy olyan dalokat hoztak, amik nem csak zeneileg voltak tökéletesen kidolgozva, hanem szövegileg és lelkületileg is teljesen Isten szeretetét, kegyelmét és jóságát mutatták be.

Szeretnénk megköszönni a testvéreknek azt a sok szeretetet és támogatást, amit kaptunk az előszilveszter lebonyolításával kapcsolatban. A nőtestvéreknek az étkeztetésben való helytállást és a takarításban való segédkezést, a férfiaknak a pakolást és az autók őrzését és mindenkinek, aki imában hordozott minket és ezt a rendezvényt. Külön köszönet jár azoknak, akik szállást nyújtottak a messziről érkezett fiataloknak. Mellettük természetesen az ifjúságnak is, mert olyan munkát is sokan végeztek ami nem volt látványos, mégis nagy baj lett volna, ha ők nem teszik a dolgukat. Így köszönjük Bencének, Eszternek és Petrának a beosztás elkészítését és Andrásnak, aki felügyelt arra, hogy mindenki a helyén legyen a megfelelő időben. Ezen kívül Máténak a vetítést és minden ifitagnak, aki teljesítette a rábízott feladatot és helytállt a büfében, ruhatárban vagy éppen a regisztrációnál. Jocó és Széll Laci szemináriumot is tartottak, ami nem kis feladat, éppen ezért sok felkészülést igényelt. Úgy gondolom, hogy az Úr nagyon megáldotta ezt az estét. A résztvevőktől pozitív visszajelzést kaptunk: nagyon jól érezték magukat, tetszettek nekik a programok, igei üzenettel tértek haza és a vacsora is ízlett nekik. Hálások vagyunk Istennek ezért az alkalomért, hogy eszközök lehettünk és így más fiatalok is közelebb kerülhettek hozzá és a gyülekezet minden tagjáért, hiszen ez az esemény sok szervezést, fáradtságot igényelt, de elérte a célját, hiszen Isten jelen volt és munkálkodott.

Gyülekezetünkben történt 2012-ben:

Rendszeres alkalmaink a vasárnap délelőtti és délutáni istentiszteletek, a csütörtöki bibliaóra, a havonkénti úrvacsorai közösség, a nyári időszak kivételével a vasárnap reggeli Minden Korosztály Bibliái Közössége csoportos foglalkozásai, a pénteki ifjúsági összejövetelek, a vasárnapi és csütörtöki énekórák. Az első félévben havonta egy vasárnap délután Pafkó Tamás teológus testvér igehirdetésével az ifjúság szolgált. Barátkozók órája igény szerint alakult.

Jan. 1. Újévi figyelmeztetésként kaptunk üzenetet Jn.12:34-36. versei alapján. Addig, amíg lehet ... Járjunk világosságban, szolgáljunk, éljünk a hitünket erősítő eszközökkel, körülményekkel.

Jan. 8. Császár Levente és Laura elhozták bemutatni Lucát. Urunk áldását kértük a gyermek és szülei életére.

Jan. 15-22. Ökumenikus imahéten vettünk részt Szabótelepen a református gyülekezetben. A heti téma: átformálódás.

Febr. 3. Nyílt ifjúsági órán énekekkel és igei gondolatokkal szolgáltak a fiatalok.

Febr. 5. Gál Tamás, Gyebnár Annamária és Kanizsár Noémi tett bizonyosságot arról, hogy az Úr Jézus megszólította őket és követni akarják, kérik bemerítésüket. A délelőtti istentisztelet után tagfelvételi tanácskozást tartottunk, mindhárman tagjai lettek a gyülekezetnek.

Febr. 6. Meghalt Kovács Andrásné, 84 évet élt. Temetése 17-én volt a pesterzsébeti temetőben.

Febr. 12. Délután 3 órakor angol nyelvű, 5 órakor a szokásos istentiszteleti alkalom kezdődött.

Febr. 19. Horváth Julianna bizonyágtételét hallgattuk meg, majd őt is felvettük tagjaink sorába.

Febr. 26. Délután a dél-pesti és környéki gyülekezetek találkozóját tartottuk. Igét hirdetett Dr. Almási Mihály lelkipásztor. Az első szeretettel kapcsolatos gondolatok hangzottak el. Bizonyágtételeket, az összevont énekkar énekeit, fúvós-kvintet szolgálatait hallhattuk.

Márc. 4. Hírt kaptunk arról, hogy Bartha Irénke, gyülekezetünk volt tagja 91 éves korában meghalt.

Márc. 11. Vendégünk Benedek Zalán, aki a „Márk dráma” előadásairól tartott tájékoztatót. Az evangéliumot gyülekezetünk fiataljai is tervezték előadni. Délután a rákoscsabai testvérek szolgáltak közöttünk, ifj. László Gábor lelkipásztor hirdetett igét Jónás imája alapján.

Márc. 16. Meghalt Surányi Károly, aki korábban gyülekezetünkbe járt. A dunaharaszti temetőben temették.

Márc. 18. Bemerítési ünnepélyünk volt délután, Gál Tamás, Gyebnár Annamária, Horváth Julianna és Kanizsár Noémi részesült a bibliai keresztségben.

Márc. 25. A Kegyelem Alapítvány tagjai közül kb. húszan részt vettek és szolgáltak a délutáni istentiszteletünkön. Az igehirdetést Pető Albert lelkipásztor tartotta.

Márc. 30. Dicsőítő énekekkel és igei üzenettel szolgáltak a fiatalok a 18 órakor kezdődő nyílt ifjúsági órán.

Márc. 31. Szombat délután két turnusban tartottak imaházunkban énekkari próbát a Reménység Fesztiválra készülő budapesti és környékbeli gyülekezetek énekesei.

Ápr. 1. Virágvasárnap. Kerekes Ödönét köszöntötték, aki ismét gyülekezetünk tagja lett. A délutáni ünnepi istentiszteleten kis vonós csoport is szolgált.

Ápr. 6. Nagypénteken de. 10, és du. 18 órakor voltak istentiszteleti alkalmaink.

Ápr. 8. A húsvéti igék komoly kérdéseket vetettek fel: Üres fecsegés? Kétkedők vagyunk? Mi azt reméltük?

Ápr. 15. Délután a baba – mama kör tagjai szolgáltak, Pafkó Tamás teológus hirdetett igét.

Ápr. 28. Meghalt Várady Ferencné, Magdika, 90 évet élt. Temetését május 4.-én tartották a pesterzsébeti temetőben.

Ápr. 28. Országos Választó Közgyűlés. A magyarországi Baptista Egyház elnökének Papp János lelkipásztort választották.

Ápr. 28 – 29. „Márk dráma” előadások az Ady Endre utcai zenei általános iskola dísztermében.

Máj. 6. Anyák napja. Az igehirdetés arra buzdította a szülőket, hogy merjék Isten elé hozni hittel gyermekeikkel kapcsolatos problémáikat. A verses köszöntéseken túl – Tassi testvérék jóvoltából – gyönyörű rózsákkal is köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat a gyermekek.

Máj. 12. Megszületett Bálint Rachel, Bálint Csaba és Krisztina második gyermeke.

Máj. 14. Szintén második gyermekként érkezett Kánai Balázs, Kánai Gábor és Viktória fia.

Máj. 14 – 17. Soroksáron a református templomban hétfőtől csütörtökig ökumenikus összejöveteleket tartottak az Úr Jézus mennybemenetelére emlékezve. Katona testvér és az énekkar szerdán szolgált.

Máj. 20. Vendégünk volt Viczián János lelkipásztor testvér, délelőtt Lk.16:19-31. igeversek alapján a gazdag ember és Lázár történetének tanulságaival szolgált.

Máj. 27. Pünkösd. Gazdag szolgálati programmal és mély igei gondolatokkal emlékeztünk az első pünkösdre, és tanítást kaptunk arról, hogy Isten ma is megszólít minket, be akar tölteni Szentlelkével.

Jún. 1 – 3. „Reménység Fesztivál” a Papp László sportarénában Franklin Graham szolgálataival. Pénteken és vasárnap a kb. ezerfős énekkarban gyülekezetünk énekesei közül többen részt vettek.

Jún. 10. Gyermekbemutató. Kánai Balázsért adtunk hálát, és kértük életére Istenünk áldását. MKBK évzáró.

Istentisztelet után közös ebéden vett részt a gyülekezet.

Jún. 17. A nyári időszaknak megfelelően kezdődtek istentiszteleti alkalmaink. A nyári imaórákat fiataljaink tartották, valamennyien jól felkészülten buzdították imádkozásra a gyülekezetet. A nyár folyamán a délelőtti igehirdetéseken „mit mond Isten az emberekről”, délután pedig egy-egy hősiesen viselkedő személy példája alapján kaptunk tanítást az igéből Katona testvértől.

Jún. 24. Keresztes Miklósné Ligeti Mária Magdolna Rákosszentmihályról áthozta tagságát Pesterzsébetre.

Júl. 8. Pozsony Zsófia és Csövári Pál jegyesek. Menyegzőjüket júl. 21-én tartották Kecelen.

Meghalt Szabó Lászlóné Csoma Éva 80 éves korában. Temetése 31-én volt a pesterzsébeti temetőben.

Júl. 15. Bodor Zoltán és felesége elköltözött Soroksárról, ezért a közelebb levő budafoki gyülekezetbe vitték át tagságukat.

Júl. 29. Szőkepusztai Konferencia.

Aug. 6 – 10. Nyári gyermekhét az imaháznál. Az általános iskolás korú gyermekek a külön-

féle foglalkozások és játékok mellett József életével ismerkedtek meg.

Aug. 19. Tahi Konferencia.

Aug. 26. Elköszönt a gyülekezettől Taligás Máté és felesége Márta, Ausztriába mentek dolgozni.

Aug. 27. Meghalt Albert Borbála 75 éves korában. Testvérnőnk férjével nemrég hozta át tagságát Erdélyből. Temetése szeptember 14-én volt a pesterzsébeti temetőben.

Szept. 8. Tóth Imola Dalma és ifj. Koszorús Attila jegyesek.

Szept. 9. Máténé Piros Viola, Somogyi Sándorné, Máté Noémi és Kánai Simon Viktória befejezte bibliakör vezető szolgálatát, ebből az alkalomból a gyülekezet köszönetét fejezte ki áldozatos munkájukért. A bibliaköri csoportok munkáját ideiglenesen Katona testvér és felesége irányítja.

Szept. 18. Meghalt gyülekezetünk legidősebb tagja Winkler István 98 éves korában. A temetési szertartásra a szigetszentmiklósi temetőben 28-án került sor.

Szept. 23. Bazsinka József felvételt nyert a Baptista Teológiai Akadémián a lelkipásztor szakra. Teológusként a pesterzsébeti, és a dömsödi gyülekezetbe osztották be, de rendszeresen Kiskunlacházán szolgál.

Délután az aszódi testvéreket láttuk vendégül, tájékoztatást adtak imaház építkezésükről. Urban Gedeon lelkipásztor testvér igehirdetése és a többi szolgálattevő is az építkezéssel kapcsolatos gondolatokat tolmácsolt. Munkájuk támogatására gyűjtést rendeztünk.

Okt. 7. Egyházi hetilapunk, a Békehírnök terjesztését gyülekezetünkben évtizedek óta Kovács Zoltán végezte, utódként Várady Tamás és felesége Szilvia vette át ezt a feladatot.

Délután Kiskunlacházán imaház megnyitó istentiszteleten vett részt Katona testvér és néhány erzsébeti tag. A pesterzsébeti és a dömsödi gyülekezet közösen támogatja szolgálattevőkkel az újraéledő lacházi közösséget.

Okt. 13. Meghalt 91 éves korában Verebes Istvánné. Temetése 19-én volt Tahitótfalun.

Okt. 14. Hálaadó nap. A nap folyamán minden korosztály kifejezte háláját dicsőítve Istent megszámlálhatatlan áldásáért.

Okt. 20. Menyegzői istentiszteleten fogadott hűséget egymásnak Isten és a gyülekezet előtt Szabó Aliz és Gál Tamás, Urunk gazdag áldását kértük életükre.

Okt. 26. Gyülekezetünk korábbi tagja id. Somogyi Károly meghalt, 82 évet élt. Temetését Gyálon tartották 31-én.

Okt. 26. Nyílt ifjúsági órát tartottak este a fiatalok.

Okt. 28. Hajnal Józsefné Surányi Mária áthozta tagságát Dunaharasztriból Pesterzsébetre.

Okt. 29. – nov. 3. Ökumenikus összejövetelek voltak a Klapka téri református templomban a reformációra emlékezve. „Mire bátorít minket a reformáció?” címmel hangzottak el az igehirdetések.

Nov. 11. Salyámosy Éva író nő volt a vendégünk, bemutatta legújabb könyvét.

Nov. 17. Meghalt Szabó Antalné Borika néni 88 évesen. A pesterzsébeti temetőben 31-én temették.

Nov. 19. Imaházunkban tartotta a Baptista Szeretetszolgálat az átvett oktatási intézmények vezetőivel megbeszélését.

Nov. 25. Dr. Máté Daniella és Gáspár Dániel jegyesek.

Dec. 6,7,9. Hitmélyítő istentiszteleti alkalmak Heizer Tamás lelkipásztor testvér szolgálatával. Az igehirdetések témái: Vágyaink – elakadásaink (a gazdag ifjú története alapján), Mű-Jézust, vagy Igazit (Jel.1. rész), Megújulás az Úr Jézus iránti szeretetben (Jel.2:1-7. az efézusi gyülekezetnek írt levél).

Dec. 21. Karácsonyi látogatást tett a soroksári hajléktalanszállón a Sáfárok csoportja. Egy fenyőfát és szerény ajándékot vittek az ott lakóknak.

Dec. 22. A Városi Vegyes kórus karácsonyi hangversenyének adott helyet imaházunk.

Dec. 23. A szépkorúak karácsonya 15 órakor. Vendégünk volt Hetényi Attila lp. testvér.

Dec. 25. Karácsony. Az ige alapján felvetődött a kérdés: számunkra ki a megszületett gyermek? Tanácsos, erős Isten, örökkévaló Atya, békesség fejedelme? Uralma növekszik bennünk?

Dec. 26. Gyermekkarácsonyi ünnepe. Jól felkészített csoportos szolgálatokat hallottunk a bibliakörös gyermekektől.

Dec. 29. A fiatalok előszilvesztere. Előadó Meláth Attila lelkipásztor testvér.

Dec. 31. Szilveszter. A forduló jelentősége Jel.15:1-4. Nehéz idők várhatók, de legyen diadalmas életünk, ha eltipornak is le ne győzzenek.

(Kronikás)

FAKANÁL

Kubai sertéskaraj

Hozzávalók: 70 dkg kicsontozott karaj egy darabban, 1 konzerv [ananász](#), 3 evőkanál olaj, 1 evőkanál mustár, 1 dl [ananászlé](#), késhegynyi örölt szerecsen*dió*, törött [fehérbors](#), só, 4 adag párolt [rizs](#), 5 dkg reszelt trappista sajt

Elkészítés: A karajt megmosom, leszárítom, majd minden oldalát besózom. A felhevített olajon, erős lángon lepirítom, és 1-1 dl vizet és ananászlevet aláöntök. Befedve puhára párolom. Közben saját levével locsolgatom és forgatom. Ha a hús már puha, 10 perc pihentetés után felszelelem. Tepsibe állítom a szeleteket állítva úgy, hogy minden szelet mögé egy karika ananászt teszek. Ha az utolsó és első szelet a tepsinek ütközik, nem fog szétesni. A megmaradt pecsenyelevet mustárral, borssal, szerecsen*dió*val és a konzerv levével összekeverem, és a húsrá öntöm. Előmelegített sütőben pirosra sütöm a tetejét. A megmaradt ananászt apró kockákra vágom, és párolt rizzsel összekeverem. Reszelt sajttal meghintve tálalom.

HUMOR

A fényképészetbe betér egy matektanár:

- Szeretnék erről a filmről képeket csináltatni.
- 9x13?
- 117. Miért?

Az idős skót házaspár otthon üldögél. Egyszer csak azt mondja az asszony:

- Te, John, igazán elvihetnél moziba!
- Ugyan, drágám, már voltunk moziban!
- Igen, de ez már hangosfilm!

- Pincér! Egy légy van a levesemben!
- Pszt! Ott a pók a tányér szélén, mindjárt elkapja!

A történelemtanár felszólítja az egyik nebulót.
- Beszélj valamit Hunyadi László lefejeztetéséről!
A diák hallgat.

- Na, mi az? - sürgeti a tanár. - Miért nem beszélsz?
- Mert úgy felháborít a dolog, hogy nem találok szavakat...

- Mi lesz a pisai ferde torony sorsa?
- ???
- Majd eldől!

Segítség a szükség idején

A Gyülekezetünkben újraindult szociális kassza célja; elsősorban a nehéz helyzetbe került hittestvéreink segítése, másodsorban a gyülekezeten kívüli segítségkérők támogatásának koordinálása.

A testvérek felé többféle módon segítünk pl: tűzifával, közüzemi számlarendezéssel, élelmiszercsomaggal, stb. Ezen segítségnyújtások Piros Elemérné – Ági testvérnő szervezésében történnek.

A kívülállókat kb. 1800 Ft értékű élelmiszercsomagokkal támogatjuk, mivel a pénzbeli adományok sorsa tapasztaltunk szerint gyakran káros szenvedélyekre fordítódna.

Továbbra is buzdítjuk a testvéreket, a szociális irányú adakozásra. Az adományokat Máté Dániel és Taligás Ferenc testvérek gyűjtik.

”Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki.”
Példabeszédek 19:17

Állandó Alkalmaink

Isztentisztelet: vasárnap 10 és 17 órákor
(nyári időszakban 18 órákor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órákor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3-as, 51-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Máté Daniella matedaniella@gmail.com

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu